

КРАСНІЦЬКА ГАННА МИКОЛАЇВНА
ВІННИЦЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ КНТЕУ

КУЛЬТУРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Культура мови – це проблема, що так чи інакше наявна в усякій національній спільноті і буває предметом публічного обговорення та пильної уваги мовознавців, письменників, науковців, викладачів, узагалі людей, небайдужих до виражальних можливостей слова або до престижу своєї мови. Адже літературна мова в усіх народів відрізняється від розмовної, «народної», і потребує постійного дбайливого догляду, культивування.

Але в Україні питання культури української мови стояло і стоїть принципово інакше, ніж у національно «благополучних» суспільствах, бо його драматичним тлом є багостраждальна історія нашої мови взагалі, століття прямих заборон і переслідувань або більш-менш прихованого підступного витіснення її з публічного вжитку.

Та й сьогодні, в незалежній Українській державі, питання про культуру повсякденного мовлення українців, на жаль, не втратило свого драматизму.

Не одне десятиліття нас переконували, що в «Союзі незламних республіки вільні» досягли всіх можливих вершин, серед них і вершин культури взагалі і культури мови зокрема.

Наша українська мова, попри всі злигодні долі, зберегла й себе, і свого творця - український народ. Отож, треба вчитися систематично і все життя, щоб, проаналізувавши й усвідомивши минуле, вдосконалити теперішнє та передбачити (й забезпечити належним чином!) майбутнє.

Адже відомо, що в процесі навчання кожному предмету «знання має бути представлене у такій формі, що відповідає тому, як воно використовуватиметься подалі». Відтак, набуття фахових знань неможливе без засвоєння мови навчання. Здобуття вищої освіти в Україні передбачає високий рівень володіння українською літературною мовою.

Мова фіксує і зберігає результати пізнавальної діяльності: «вона відноситься до всіх інших засобів прогресу, як перше й основне». Засвоюючи мову, людина оволодіває й основними формами та законами мислення. Наскільки ми знаємо рідну мову, настільки ми ясно, точно, нормативно формуємо й передаємо свої думки та адекватно розуміємо інформацію інших. Для мови характерні безперервний розвиток, тісний зв'язок з мовленням, здатність виразити будь-яку інформацію. Усе пізнане набуває мовного вираження, закріплюється в мові і завдяки цьому не забувається, залишаючись серед здобутків людства. Без мови суспільство не могло б існувати.

Мова - система фонетичних, лексичних, граматичних засобів, яка розвивається і забезпечує потреби людини у спілкуванні та пізнанні.

Не можна вважати людину культурною і освіченою, якщо вона не знає мови та історії свого народу. Можна мати власну життєву позицію, власну точку зору з будь-якого питання. Але, щоб висловити і відстояти те й інше словесно чи на папері, необхідно досконало знати мову, вправно користуватися її засобами.

Кожна цивілізована людина користується мовою, її багатством і має ставитися до неї як до неоціненного скарбу. Ставлення до мови свого народу - один з показників культури і вихованості людини. Розум, інтелект, рівень знань кожного виявляються через мовлення.

Перелік посилань

1. *Пономарів О. Культура слова : Навчальний посібник.- Київ : «Либідь», 2001. – 3с.*
2. *Онуфрієнко Г.С. Науковий стиль української мови : Навчальний посібник.- К: Центр навчальної літератури, 2006.-С.5-9*